

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 361/2016-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka (sudca spravodajca), zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 31/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti [REDACTED] na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 31/2011 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 31/2011 p r i k a z u j e ďalej konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,04 € (slovom tristotri eur a štyri centy), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne [REDAKOVANÉ], advokátska kancelária, [REDAKOVANÉ], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 361/2016-11 z 1. júna 2016 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), postupom

Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 31/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľka je v procesnom postavení žalobkyne účastníčkou napadnutého kompenzačného konania, v ktorom sa na základe žaloby podanej okresnému súdu 1. marca 2011 domáha voči žalovanému náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), ku ktorej došlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora.

3. Podľa sťažovateľky okresný súd v napadnutom konaní nepostupuje efektívne, teda tak, aby ochrana jej práv bola rýchla a účinná *„Príkladmo výzvu zo dňa 03. 06. 2014... doručil sťažovateľke až dňa 03. 03. 2015, pričom o návrhu odporkyne zo dňa 03. 08. 2011 ani ku dňu podania tejto sťažnosti nerozhodol, hoc bol k tomu povinný... Sťažovateľke umožnil namietnuť vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v zmysle návrhu odporkyne zo dňa 03. 08. 2011 až po viac ako 3 a 1/2 roku - teda až dňom 03. 03. 2015, čo je z ústavnoprávneho hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné“*.

Napadnuté konanie trvá už viac ako 5 rokov a dosiaľ nie je právoplatne skončené, a to aj napriek podaniu sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedníčke súdu, ktorá bola vyhodnotená ako nedôvodná.

4. Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti ďalej uviedla:

«Stav právnej neistoty sťažovateľky o výsledok kompenzačného konania... trvá neprímerane a dlho..., pričom vec má pre sťažovateľku mimoriadny význam vzhľadom k tomu, čo je v tomto konaní pre sťažovateľku „v hre“ (náhrada škody a náhrada nemajetkovej ujmy). Sťažovateľka k prietahom a zjavnej nečinnosti porušovateľa, jeho nezájmu o vec neprispela, pričom vec je po právnej a skutkovej stránke nezložitá, jednoduchá.

... sťažovateľka hodnoverne preukázala súdu splnenie kumulatívnych podmienok k priznaniu odškodnenia podľa zák. č. 514/2003 Z. z., disponuje znaleckým posudkom.

Podaniu kompenzačnej žaloby predchádzalo predbežné prerokovanie nároku na Ministerstve spravodlivosti SR (§ 15 a nasl. zák. č. 514/2003 Z. z.), po uplynutí zákonom stanovenej 6 mesačnej lehoty.»

5. Sťažovateľka na základe uvedeného navrhla, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu v tejto veci konať bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 100 € a úhradu trov konania v sume 303,04 €.

6. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou listom sp. zn. Spr. 3468/2016 z 20. júla 2016, a právna zástupkyňa sťažovateľky k vhodnosti ústneho pojednávania podaním zo 6. júna 2016.

6.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem chronológie úkonov vykonaných okresným súdom v napadnutom konaní k veci uviedla:

„V súvislosti s celkovou dĺžkou sporu dávam do pozornosti doterajší priebeh celého súdneho konania, a to, že k celkovej dĺžke konania prispeli aj účastníci konania, nakoľko tunajší súd musel rozhodovať o viacerých procesných úkonoch (o návrhu odporcu na zloženie preddavku, späťvzatí časti návrhu, návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania) a spis sa nachádzal aj na Krajskom súde v Bratislave (od 15. 02. 2013 do 14. 05. 2013) z dôvodu podaného odvolania.

Konečné rozhodnutie ponechávam Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zváženie avšak v prípade záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov porušené bolo, žiadam, aby súd zvážil aj dôvodnosť finančného zadosťučinenia a nepriznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v celej uplatnenej výške.“

Zároveň oznámila, že „netrvá na ústnom prerokovaní veci pred Ústavným súdom Slovenskej republiky“.

Prílohou vyjadrenia okresného súdu bolo aj stanovisko vo veci konajúcej zákonnej sudkyne, ktorá predovšetkým uviedla:

„Vzhľadom k tomu, že v oddelení 4C som zákonnou sudkyňou len od 01. 01. 2016..., v ktorom sa v tom čase nachádzalo 597 nevybavených vecí (z toho veľa reštančných) a zároveň mi bol spustený nový nápad, vybavujem jednotlivé veci podľa poradia s ohľadom na stav celého súdneho oddelenia. Predmetný spis bol pritom do oddelenia 4C reálne pridelený 11. 01. 2016... Po náležitom naštudovaní si spisu, bola prvým mnou realizovaným úkonom vo veci Úprava pre kanceláriu zo dňa 01. 07. 2016... na pripojenie spisov tunajšieho súdu sp. zn. 16C/182/2008, 8C/203/2009, 17C/184/2008, 26C/42/2007 a 7C/175/2008 za účelom posúdenia prekážky litispendencie.

... Z obsahu predmetného súdneho spisu je evidentné, že súd si už viackrát v predmetnej veci vyžiadal na nahliadnutie spisy sp. zn. 16C/182/2008, 8C/203/2009, 17C/184/2008, 26C/42/2007 a 7C/175/2008 za účelom posúdenia prekážky litispendencie, keďže z Registra tunajšieho súdu, ako aj z podania žalovaného, doručeného súdu dňa 03. 08. 2011..., vyplýva, že uvedené konania prebiehajú medzi totožnými účastníkmi, a ich predmetom je nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Predmetné spisy nebolo možné k spisu sp. zn. 4C 31/2011 pripojiť z dôvodu, že tieto sa nachádzali na odvolacom súde, príp. tomu bránilo vykonávanie procesných úkonov v predmetných konaniach. Mám za to, že v konaní som nespôsobilá prietahy, ktoré by bolo možné hodnotiť ako opodstatnené prietahy... V záujme toho, aby v tejto veci nedochádzalo k prietahom... ihneď ako bude posúdené splnenie podmienok konania, bude vo veci vytýčený termín pojednávania.“

6.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku doručenom ústavnému súdu 11. júla 2016 uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania

nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

8. Z obsahu sťažnosti, jej príloh a z vyjadrení účastníkov konania ústavný súd zistil tento priebeh a stav napadnutého konania:

Dňa 1. marca 2011 sťažovateľka doručila okresnému súdu žalobu.

Dňa 15. marca 2011 okresný súd zaslal žalobu žalovanému na vyjadrenie.

Dňa 3. augusta 2011 žalovaný doručil vyjadrenie k žalobe a navrhol vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Dňa 10. januára 2012 žalovaný doručil návrh na zloženie preddavku na trovy konania.

Dňa 4. júna 2012 (a opätovne 26. júna 2012) okresný súd vyzval sťažovateľku na preukázanie majetkových pomerov.

Dňa 10. augusta 2012 sťažovateľka doručila vyplnené tlačivo na preukázanie svojich majetkových pomerov.

Dňa 5. decembra 2012 okresný súd uznesením zamietol návrh žalovaného na zloženie preddavku na trovy konania.

Dňa 18. januára 2013 žalovaný doručil odvolanie proti zamietnutiu jeho návrhu.

Dňa 15. februára 2013 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 22. marca 2013 krajský súd uznesením sp. zn. 2 Co 100/2013 odvolanie žalovaného odmietol.

Dňa 14. mája 2013 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 16. júla 2013 okresný súd nariadil pojednávanie na 9. december 2013.

Dňa 9. decembra 2013 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sťažovateľka čiastočne vzala žalobu späť. Pojednávanie bolo odročené na 27. marec 2014 pre účel vyžiadania spisov (zistovanie prekážky litispendencie) a rozhodnutia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Dňa 13. decembra 2013 okresný súd uznesením konanie v časti zastavil a vyzval súdneho exekútora [REDAKOVANÉ], či súhlasí so vstupom do konania.

Dňa 11. marca 2014 okresný súd zrušil termín pojednávania nariadený na 27. marec 2014, keďže sa nepodarilo pripojiť žiadané spisy (nachádzali sa na krajskom súde a Najvyššom súde Slovenskej republiky).

Dňa 3. júna 2014 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila prípadné námietky voči vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania.

V dňoch 27. januára 2015, 21. apríla 2015 a 6. augusta 2015 okresný súd opätovne žiadal viaceré spisy tunajšieho súdu na pripojenie, resp. ostatné rozhodnutia vydané v týchto veciach.

Dňa 11. januára 2016 bol spis pridelený novej zákonnej sudkyni.

Dňa 1. júla 2016 okresný súd vyžiadal na pripojenie viaceré spisy tunajšieho súdu pre účel posúdenia prekážky litispendencie.

III.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

10. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 31/2011 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

12. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím (mutatis mutandis II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, III. ÚS 116/02).

14. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

15. Posúdením napadnutého konania podľa prvého kritéria ústavný súd dospel k záveru, že preskúmané konanie nie je po právnej ani skutkovej stránke zložitú – jeho predmetom je sťažovateľkou uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, teda ide o vec patriacu do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Na zložitú napadnutého konania nepoukázala ani predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti. Napokon uvedený aspekt konania sa v doterajšom postupe okresného súdu nemal ani možnosť prejavit', keďže okresný súd dosiaľ nepristúpil k meritórnemu posúdeniu veci.

16. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. V súvislosti s obranou okresného súdu spočívajúcou v tvrdení, že k celkovej dĺžke konania prispeli aj samotní účastníci konania, ústavný súd konštatuje, že čo sa týka správania sťažovateľky, takéto tvrdenie neobstojí, keďže okresný súd sa v doterajšom priebehu konania zaoberal len procesným návrhom sťažovateľky, ktorým vzala čiastočne žalobu späť. Čo sa týka procesných návrhov odporcu, okresný súd rozhodol o návrhu na zloženie preddavku na trovy konania, avšak o návrhu odporcu doručenom 3. augusta 2011 na vstup vedľajšieho účastníka do konania dosiaľ nerozhodol.

17. Podľa právneho názoru ústavného súdu využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (m. m. I. ÚS 31/01). Zároveň dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných priet'ahov v prípade, keď súd o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných priet'ahov (napr. II. ÚS 41/00).

18. Napokon ústavný súd hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní, pričom z prehľadu procesných úkonov zistil v postupe okresného súdu nielen nečinnosť v zistených obdobiach, ale aj neefektívnu činnosť.

19. Okresný súd bol v predmetnej veci opakovane nečinný v období od 3. augusta 2011 do 4. júna 2012 (10 mesiacov), od 14. mája 2013 do 9. decembra 2013 (6 mesiacov), od 3. júna 2014 do 27. januára 2015 (7 mesiacov) a od 6. augusta 2015 do 1. júla 2016 (11 mesiacov). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prieťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné.

20. Ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, pre ktoré sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07).

21. Neefektívnosť postupu okresného súdu v napadnutom konaní sa prejavila pri obstaraní súvisiacich spisových materiálov potrebných pre účely vedeného konania (posúdenia otázky litispendencie). Ústavný súd sa nestotožňuje s pokusom okresného súdu zbaviť sa zodpovednosti za plynulosť konania formálnym poukázaním na nemožnosť pripojiť ním vyžiadané spisy z dôvodu, že sa nachádzali na odvolacom súde, resp. z dôvodu vykonávania procesných úkonov v predmetných konaniach. Ústavný súd je toho názoru, že technické problémy súvisiace s obstarávaním predmetných súvisiacich spisov bolo možné riešiť dostupným a zároveň efektívnym spôsobom. K nazretiu do predmetných spisov a k obstaraniu potrebných kópií bolo potrebné sťažovateľku vyzvať, prípadne realizovať toto nazretie prostredníctvom povereného zamestnanca okresného súdu, čo bola možnosť praktická, keďže išlo o spisový materiál toho istého okresného súdu.

22. Vzhľadom na uvedenú nečinnosť, ako aj neefektívnu činnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitou veci ani správaním s'ťažovateľky, ale v dôsledku postupu okresného súdu. Vec s'ťažovateľky sa aj po piatich rokoch trvania konania nachádza v štádiu posudzovania podmienok konania. Z uvedených dôvodov ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

23. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany s'ťažovateľke ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov.

24. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. S'ťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 100 €, ktorého výšku odôvodnila neprimeranou dĺžkou napadnutého konania a pretrvávajúcim stavom právnej neistoty a bezmocnosti.

25. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre s'ťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv s'ťažovateľky, najmä na doterajšiu dĺžku napadnutého konania bez jediného meritórneho rozhodnutia, považuje za primerané v sume 2 500 € (bod 3 výroku tohto rozhodnutia).

26. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou [REDACTED], a podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť sťažovateľke trovy konania v ňou uplatnenej sume 303,04 € (odmena za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2016) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), keďže táto neprekračuje odmenu vypočítanú podľa citovaných ustanovení vyhlášky. Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky podľa bodu 4 výroku rozhodnutia.

27. Vzhľadom na znenie čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2016